

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 13. Monstrosorum effectuum lapis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

sunt tamen pleraque veris monstris similia, videntur enim vtique à consuetà, secundum speciem dispositione deuiare. Neq; enim ordinario naturæ tenore terra tremit, aut fluxæ saltant. Quamquam alia multò monstri nomine digniora in terris reperiuntur. Si enim naturæ iniuria facta est, quando pro monstro habitum est, quòd Tiberio principante, maximus, post hominum memoriã, terræ motus contigit, quo duodecim vrbes Asiæ, vna nocte prostratæ sunt; verum certè monstrum extitit, quando L. Martio & Sex. Iulio Coss. in agro Mutinensi duo montes inter se concurrerunt, crepitu maximo assultantes, & recedentes, & inter eos flamma fumoq; exeunte. Quo concursu villæ omnes elisæ, animalia permulta (quæ intrà fuerant) examinata sunt. Nec sine prodigio, moriente Christo, *velum templi scissum est in duas partes à summo vsq; deorsum, & terra mota est, & petreæ scissæ sunt, & monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt.*

Matth.
27. 51.

§. XIII.

Monstroforum effectuum lapis.

Quòd si iam siue ad viuientia, siue ad
ea

ea corpora mixta quæ vita carent, progressum faciamus, ipsos quoque lapides, ipsas arbores monstrosas inueniemus. Quippe Ionstonus Anglus vir doctissimus, in admirandis Fossilium hæc habet. *Cum Henricus II. rex Gallie Bononie esset, allatus est ad eum ex India Orientali, ab incognito homine, sed, ut apparebat moribus, barbaro, lapis stupenda specie et natura; videlicet lumine et fulgore mirabiliter coruscans; qui quæ totus velut ardens, incredibili splendore micabat; et iactis quoquò versus radijs, aerem luce, nullis propè oculis tolerabili latissimè complebat. Erat et hoc in eo mirabile, quòd terræ impatientissimus, si cooperiretur, sua sponte, et vi factò impetu confestim enolabat in sublime. Contineri verò includinè, nullo angusto loco, nulla humana arte, industriaenè poterat, sed ampla libera quæ duntaxat loca amare videbatur. Summa in eo puritas: eximius nitor: nulla sorde, aut labe coinquinatus: figura species nulla ei certa, sed inconstans, et momento mutabilis: cum quæ esset aspectu pulcherrimus, contrectari se se tamen impunè non patiebatur; et diutius contra adnitentibus, aut obstinatiùs cum eo agentibus incommodum afferebat. Quod multi, multis spectantibus, sunt*

Ionston.
in Admi-
rand.Fos-
siliū. c.32i

C 5

experti.

expertus. Si quid fortasse eminus ex eo conando detrahebatur (nam durus admodum erat) nihilo minor fiebat. Huius virtutem ac vim esse ad complurima tum utilem, tum præcipuè regibus necessariam, aiebat hospes, qui miraculum ostentabat, sed quam relaturus non esset, nisi ingenti pretio accepto. Hæc, ut in litteris Ioannis Pipini, oculati testis rei, qui in familia A: Montmorentij M. E. medicinam faciebat, ad Anton. Mizald. & ipsum insignem medicum, pridie Ascensionis Domini, Bononia datis descripta sunt. Ita trado, inquit Thuanus lib. 5. Hist. & ampliùs discutienda Physiologis relinquo. Ego, etsi huic traditori parùm credo, tamen magis magica fuisse censeo, quàm fabulosa. Quamquam lapidem ipse alium in manu habui, & sæpius expertus sum, eum interdiu soli, noctu lucernæ exhibitum, ita lumen radiosque imbibisse; ut (contra naturam luminis, alioqui non diutiùs perseverantis, quàm à præsentē corpore luminoso conseruatur) etiam à sole, vel lucerna remotus, & in obscuro loco, aut pileo aspectus adhuc velut ardens lumen retineret.

§. XIV.